

Αθήνα, 18.3.2022

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΘΕΜΑ: Νομικές δυνατότητες αναδόχων δημοσίων έργων να προστατευθούν έναντι της ραγδαίας αύξησης τιμών λόγω πολέμου στην Ουκρανία και λοιπών αποσταθεροποιητικών παραγόντων.

1. Με το από 6-7-2021 ενημερωτικό σημείωμα είχαμε ενημερώσει τις εργοληπτικές επιχειρήσεις – μέλη του ΣΑΤΕ σχετικά με τις νομικές δυνατότητες που διέθεταν για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που είχαν ανακύψει ένεκα της ραγδαίας αύξησης των τιμών κατά τα τελευταία έτη, ιδίως αφότου ενέσκηψε η πανδημία του κορωνοϊού, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η αυτόματη αναθεώρηση των τιμών είχε παγώσει μετά το τέταρτο τρίμηνο του 2012. Τότε είχαμε καταλήξει συνοπτικά στο ότι η νομική διέξοδος που διαθέτουν οι ανάδοχοι δημοσίων έργων για όσο χρονικό διάστημα συνεχίζεται η ραγδαία αύξηση των τιμών και με τον θεσμό της αναθεώρησης ευρισκόμενο σε αναστολή, είναι η διεκδίκηση αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος ή των επιμέρους τιμών μονάδος βάσει των διατάξεων των άρθρων 288 και 388 Α.Κ.. Η αξίωση αναπροσαρμογής υλοποιείται με την υποβολή σχετικού τεκμηριωμένου αιτήματος προς τη Δ.Υ. και ακολούθως με την άσκηση ένστασης και ένδικης προσφυγής. Η ανωτέρω διαδικασία θα πρέπει να ακολουθείται αυτοτελώς σε κάθε ξεχωριστή σύμβαση· ομαδικές προσφυγές δεν χωρούν εν προκειμένω. Συναφώς, με πιο περιορισμένες προοπτικές ευδοκίμησης πάντως, μπορεί να ζητηθεί και η διάλυση των συμβάσεων για τους ίδιους λόγους.

Έκτοτε έχουν μεσολαβήσει σημαντικά και καθοριστικά ως προς το συγκεκριμένο ζήτημα γεγονότα, τα οποία καθιστούν αναγκαία την τροποποίηση του ενημερωτικού σημειώματος:

α) Με την υπουργική απόφαση 359881/10-12-2021 του Υπουργού Υποδομών & Μεταφορών καθορίσθηκαν για πρώτη φορά μετά το 2012 συντελεστές αναθεώρησης, σύμφωνα με το άρθρο 23 του Ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 4782/2021. Επομένως, συντελεστές αναθεώρησης πλέον υφίστανται. Ωστόσο, η εν

λόγω υπουργική απόφαση είναι ελλιπής, εφόσον άφησε πλειάδα κωδικών εργασιών των αναλυτικών τιμολογίων χωρίς αναθεώρηση. Περαιτέρω, ως προς την ουσία του ο θεσμός της αναθεώρησης εξακολουθεί να τελεί σε αναστολή, εφόσον εξακολουθεί να ισχύει το υποτιθέμενο «προσωρινό» άρθρο 23 του Ν. 4412/2016, η δε αναθεώρηση των εργασιών γίνεται πλέον αποσπασματικά με την έκδοση υπουργικών αποφάσεων σε μη εκ των προτέρων προσδιορισμένα τακτά χρονικά διαστήματα.

β) Ξέσπασε ο πόλεμος Ρωσίας – Ουκρανίας, με τις επακολουθήσασες δραστηκότητες κυρώσεις, γεγονότα που έχουν προκαλέσει πρωτοφανή αναταραχή στην παγκόσμια οικονομία και έχουν εκτινάξει τις τιμές των πρώτων υλών, του πετρελαίου και της ενέργειας σε εξωφρενικά ύψη. Περαιτέρω, η εκτόξευση των τιμών των υλικών κατασκευής σε δυσθεώρητα ύψη συνεχίζεται.

Κατόπιν των ανωτέρω καθίσταται επιβεβλημένη η αναπροσαρμογή του προαναφερθέντος ενημερωτικού σημειώματος στις σημερινές ιδιάζουσες συνθήκες. Για την οικονομία του σημειώματος και προς τον σκοπό της αποφυγής ασκόπων επαναλήψεων, παραπέμπουμε στη θεωρητική ανάπτυξη σχετικά με την έννοια και τη λειτουργία του θεσμού της αναθεώρησης τιμών στα δημόσια έργα, όπως παρατίθεται στο από 6-7-2021 ενημερωτικό σημείωμα και υπεισερχόμεθα απευθείας στις νομικές επιλογές που έχει ένας ανάδοχος δημοσίου έργου υπό τις παρούσες συνθήκες.

2. Αναπροσαρμογή εργολαβικού ανταλλάγματος

2.1. Για το δικαίωμα αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος ισχύουν κατά βάση όσα είχαμε αναφέρει στο από 6-7-2021 ενημερωτικό σημείωμα. Ωστόσο, θα πρέπει να επισημανθούν οι ακόλουθες ουσιώδεις διαφοροποιήσεις:

α) Πλέον, αναθεώρηση τιμών υφίσταται βεβαίως υπό ατελή μορφή, τόσο ως προς την έκταση εφαρμογής της, όσο και ως προς τη διαδικασία ενεργοποίησής της. Ωστόσο, κατ' αρχήν, τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 16 του άρθρου 153 του Ν. 4412/2016: **«Πέρα από την προβλεπόμενη στις διατάξεις του άρθρου αυτού αναθεώρηση**

τιμών αποκλείεται η αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος ή η διάλυση των συμβάσεων δημόσιων έργων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 288 ή 388 του Αστικού Κώδικα ένεκα της αυξομειώσης των τιμών». Αυτό πρέπει να επισημανθεί στους αναδόχους δημοσίων έργων που θα επιδιώξουν αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος καθ' υπέρβαση της προβλεπόμενης αναθεώρησης.

β) Ο πόλεμος στην Ουκρανία και οι συνολικές επιπτώσεις του έχουν δημιουργήσει πρωτοφανείς στην μεταπολεμική εποχή συνθήκες παγκόσμιας πολιτικής και οικονομικής αναταραχής, αβεβαιότητας, αστάθειας, ανωμαλίας και απολύτως απρόβλεπτων και καταιγιστικών καθημερινών εξελίξεων και ανατροπών. Οι τιμές των πρώτων υλών, της ενέργειας, των υλικών έχουν εκτιναχθεί, ενώ απολύτως απρόβλεπτη είναι και η μεταβολή των διεθνών συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Οι δύο ανωτέρω διαφοροποιητικοί παράγοντες ενεργούν κατ' αρχήν αντιθετικά μεταξύ τους. Ενώ, αφενός, πλέον λειτουργεί ένα σύστημα, έστω ατελούς, αναθεώρησης, οπότε θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 16 του άρθρου 153 του Ν. 4412/2016 περί μη εφαρμογής των διατάξεων του Α.Κ. για αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος, αφετέρου συντρέχουν απρόβλεπτες και καταλυτικές για την εκτέλεση των συμβάσεων και την πρόοδο των εργασιών μεταβολές, οι οποίες εκφεύγουν από τα όρια των συνήθων αυξομειώσεων των τιμών που καλύπτονται τελολογικά από τον θεσμό της αναθεώρησης. Επομένως, εκ πρώτης όψεως το επιχείρημα υπέρ της εφαρμογής των διατάξεων του δικαίου της επιείκειας του Αστικού Κώδικα (άρθρ. 288 & 388) ένεκα αναστολής της αναθεώρησης δεν φαίνεται πλέον να ισχύει· φαίνεται, όμως, να ισχύει το υπέρτερο επιχείρημα περί εν πάση περιπτώσει εφαρμογής των συγκεκριμένων διατάξεων του Α.Κ., οι οποίες επιτρέπουν την καθ' υπέρβαση της αναθεώρησης αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος, παρά την ύπαρξη μιας έστω ατελούς αναθεώρησης, εφόσον η τελευταία δεν δύναται, λόγω των απολύτως εκτάκτων, ακραίων και ανωμάτων συνθηκών σε συνδυασμό με τις εγγενείς ατέλειες του τρόπου επανενεργοποίησής της, να αποκαταστήσει την αρχική οικονομική ισορροπία των εκτελουμένων

συμβάσεων δημοσίων έργων. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, που ευρίσκει έρεισμα τόσο στη νομολογία των δικαστηρίων όσο και στη νομική θεωρία, η απαγόρευση εφαρμογής των διατάξεων του Α.Κ. ισχύει μόνο για τις αυξομειώσεις τιμών που παρουσιάζονται στις συνήθεις ομαλές οικονομικές συνθήκες και όχι για τις τεράστιες, αιφνίδιες και απολύτως απρόβλεπτες εκτινάξεις των τιμών της αγοράς σε περιόδους εκτάκτων συνθηκών και οικονομικής αναταραχής· τέτοια δε περίοδο διανύει όλη η υφήλιος και προεχόντως η Ευρώπη τη συγκεκριμένη στιγμή.

Κατά συνέπεια, με βάση τα προαναφερθέντα, είναι κατ' αρχήν δυνατή την παρούσα χρονική περίοδο η επιδίωξη της αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος, πέραν των ορίων της προβλεπόμενης ατελούς αναθεώρησης, λόγω της πρωτοφανούς εκτίναξης των τιμών καυσίμων, ενέργειας, πρώτων υλών και υλικών εξαιτίας των εκτάκτων οικονομικών συνθηκών που επικρατούν στην παγκόσμια αγορά, οι οποίες έχουν ανατρέψει συθέμελα την οικονομική ισορροπία των εκτελούμενων συμβάσεων σε βάρος των αναδόχων, καθιστώντας υπέρμετρα επαχθή την παροχή των τελευταίων.

2.2. Ενδεχόμενοι κίνδυνοι και λοιπές παράμετροι

Δεδομένου ότι πρόκειται για ερμηνεία του δικαίου μέσα από το πρίσμα των επικρατουσών εκτάκτων συνθηκών και όχι για άποψη που εδράζεται απευθείας στη γραμματική διατύπωση του νόμου, θα πρέπει να επισημαίνονται και οι ενδεχόμενοι νομικοί κίνδυνοι που εμπεριέχει μία τέτοια κίνηση του αναδόχου.

Εν προκειμένω, το αίτημα αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος δεν ενέχει νομικούς κινδύνους, όπως π.χ. έκπτωση, κατάπτωση ποινικών ρητρών, εγγυητικών επιστολών κ.λπ.. Ωστόσο, πρέπει να επισημανθεί ότι η αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος δεν συνιστά ικανοποίηση γεγεννημένης αξίωσης του αναδόχου, αλλά **αίτημα για έκδοση διαπλαστικής απόφασης** που θα τροποποιήσει ουσιώδεις όρους της σύμβασης σχετικά με το ύψος του συμφωνημένου εργολαβικού ανταλλάγματος. Κατά συνέπεια, μέχρι την αποδοχή ενός τέτοιου αιτήματος, είτε από τον κύριο του έργου (μάλλον απίθανο), είτε από το αποφαινόμενο όργανο επί ενστάσεως (ιδιαιτέρως δυσχερές), είτε από το δικαστήριο, **ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να συνεχίσει να εκτελεί τη σύμβαση με**

τους υπάρχοντες όρους. Και τούτο, διότι η απόφαση αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος έχει **διαπλαστικό χαρακτήρα**, ήτοι τροποποιεί τη σύμβαση και δεν ενέχει αναγνώριση ή καταψήφιση υπάρχουσας οικονομικής αξίωσης του αναδόχου. Επομένως, οι ανάδοχοι που θα ξεκινήσουν διαδικασία αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος θα πρέπει να γνωρίζουν ότι μέχρι την έκδοση απόφασης που θα αποδέχεται ολικώς ή μερικώς το αίτημά τους για αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος, το εργολαβικό ανάλλαγμα παραμένει ως έχει και υποχρεούνται να εκτελούν τη σύμβαση με βάση αυτό.

3. Δικαίωμα διάλυσης της σύμβασης (με διακοπή ή χωρίς διακοπή εργασιών)

Εκτός από την αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος, ο ανάδοχος μπορεί να επιδιώξει και τη διάλυση της σύμβασης. Αυτή μπορεί να λάβει δύο μορφές: είτε τη συνήθη διάλυση του άρθρου 161 Ν. 4412/2016, κατόπιν της υποβολής ειδικής δήλωσης διακοπής εργασιών, είτε την απευθείας διάλυση (ορθότερο θα ήταν να χρησιμοποιούμε τον όρο «λύση») βάσει του άρθρου 388 Α.Κ..

3.1. Διάλυση της σύμβασης κατόπιν διακοπής εργασιών

Στην περίπτωση αυτή ο ανάδοχος υποβάλλει πρώτα δήλωση διακοπής εργασιών και αναμένει την παρέλευση της τρίμηνης προθεσμίας για την υποβολή αίτησης διάλυσης. Το πρόβλημα εν προκειμένω είναι ότι δεν προβλέπεται στην ειδική νομοθεσία περί δημοσίων έργων (άρθρ. 161 Ν. 4412/2016) δικαίωμα διακοπής εργασιών για τους συγκεκριμένους λόγους. Η επίκληση του λόγου της υπαιτιότητας του κυρίου του έργου δεν τυγχάνει εφαρμογής, διότι δεν συντρέχει υπαιτιότητα του κυρίου του έργου. Ο πόλεμος στην Ουκρανία και η παγκόσμια οικονομική αναταραχή δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα του κυρίου του έργου, ως εικός. Περαιτέρω, ο κύριος του έργου ουδεμία συμβατική ή εκ του νόμου υποχρέωση υπέχει ως προς την αποδοχή του αιτήματος του αναδόχου για αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος. Επομένως, η ενδεχόμενη άρνηση του κυρίου του έργου να αρνηθεί την τροποποίηση της σύμβασης με την αναπροσαρμογή του

εργολαβικού ανταλλάγματος κείται εντός των συμβατικών του δικαιωμάτων. Εάν βεβαίως μεταγενεστέρως ο ανάδοχος επιτύχει την έκδοση δικαστικής απόφασης που θα αναπροσαρμόζει το εργολαβικό αντάλλαγμα, τότε ο κύριος του έργου θα υπέχει συμβατική υποχρέωση να καταβάλλει στον ανάδοχο το αναπροσαρμοσμένο εργολαβικό αντάλλαγμα, ενδεχόμενη δε μη καταβολή του θα συνιστά παραβίαση συμβατικής υποχρέωσης από πλευράς του κυρίου του έργου¹ όμως, συμβατική αξίωση θα αποκτά ο ανάδοχος μόνο μετά την έκδοση μιας τέτοιας διαπλαστικής απόφασης και ποτέ πριν. Και τούτο, διότι η απόφαση περί αναπροσαρμογής του εργολαβικού ανταλλάγματος έχει **διαπλαστικό χαρακτήρα**, ήτοι αναπροσαρμόζει τους όρους της σύμβασης από τον χρόνο της έκδοσής της, ακόμη και όταν η ισχύς της ανατρέχει αναδρομικώς. Προ της εκδόσεως μιας τέτοιας αποφάσεως ο ανάδοχος δικαιούται να εισπράττει μόνο το συμφωνημένο εργολαβικό αντάλλαγμα συν τις όποιες αναθεωρήσεις. Κατά συνέπεια, μία τέτοια δήλωση διακοπής εργασιών δεν ευρίσκει κατ' αρχήν έρεισμα στο άρθρο 161 του Ν. 4412/2016 με βάση τη γραμματική του ερμηνεία.

Το ανωτέρω κώλυμα μπορεί να υπερπηδηθεί μόνο αν θεωρηθεί ότι, για την ταυτότητα των νομικών λόγων που εξετέθησαν ανωτέρω, εφαρμόζεται αναλογικώς η διάταξη του άρθρου 388 Α.Κ., που προβλέπει τη δυνατότητα λύσης της σύμβασης είτε εξ ολοκλήρου είτε κατά μέρος που δεν εκτελέστηκε ακόμη.¹ Οπότε σ' αυτή την περίπτωση έχουμε μια αναλογική επέκταση εφαρμογής του άρθρου 161 του Ν. 4412/2016, σε συνδυασμό με το άρθρο 388 Α.Κ., εξομοιούμενων των απροβλέπτων περιστάσεων που ανέτρεψαν την οικονομική ισορροπία της σύμβασης με τους λόγους που ανάγονται σε υπαιτιότητα του αναδόχου.

Η λύση αυτή έχει το πλεονέκτημα ότι δεν απαιτεί για την υλοποίησή της διαπλαστική δικαστική απόφαση, οπότε, υπό τον αυτονόητο όρο της βασιμότητάς και της δικαστικής αποδοχής της, επιφέρει τη διάλυση της

¹ Άρθρο 388 Α.Κ. («Απρόοπτη μεταβολή των συνθηκών»): «Αν τα περιστατικά στα οποία κυρίως, ενόψει της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, τα μέρη στήριξαν τη σύναψη αμφοτεροβαρούς σύμβασης, μεταβλήθηκαν ύστερα, από λόγους που ήταν έκτακτοι και δεν μπορούσαν να προβλεφθούν, και από τη μεταβολή αυτή η παροχή του οφειλέτη, ενόψει και της αντιπαροχής, έγινε υπέρμετρα επαχθής, το δικαστήριο μπορεί κατά την κρίση του με αίτηση του οφειλέτη να την αναγάγει στο μέτρο που αρμόζει και να αποφασίσει τη λύση της σύμβασης εξολοκλήρου ή κατά το μέρος που δεν εκτελέστηκε ακόμη.

Αν αποφασιστεί η λύση της σύμβασης, επέρχεται απόσβεση των υποχρεώσεων παροχής που πηγάζουν απ' αυτήν και οι συμβαλλόμενοι έχουν αμοιβαία υποχρέωση να αποδώσουν τις παροχές που έλαβαν κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό».

σύμβασης *ex tunc*, ήτοι από τον χρόνο υποβολής της αίτησης διάλυσης και παρέλευσης της απαιτούμενης προθεσμίας για την απάντηση επ’ αυτής από τον κύριο του έργου, και όχι από τον χρόνο έκδοσης της δικαστικής απόφασης που θα την επικυρώνει.

3.2. Απευθείας λύση της σύμβασης κατ’ άρθρο 388 Α.Κ.

Με την απευθείας λύση της σύμβασης κατ’ άρθρο 388 Α.Κ. παραμερίζεται πλήρως η ειδική νομοθεσία περί δημοσίων έργων. Εφόσον επιλεγεί αυτή η λύση, ο ανάδοχος δεν υποβάλλει πρώτα ειδική δήλωση διακοπής εργασιών, αλλά προστρέχει κατευθείαν στο άρθρο 388 Α.Κ. και ζητεί τη διάλυση της σύμβασης. Η άμεση εφαρμογή του άρθρου 388 Α.Κ., πέραν των νομικών κωλυμάτων που υφίστανται και τα έχουμε εκθέσει ανωτέρω, προϋποθέτει προηγούμενη έκδοση **διαπλαστικής δικαστικής απόφασης**, μέχρι την έκδοση της οποίας ο ανάδοχος οφείλει να συνεχίσει την εκτέλεση της σύμβασης ως έχει. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να αναμείνει την πάροδο πολυετούς χρονικού διαστήματος μέχρι την έκδοση δικαστικής απόφασης που θα διατάσσει τη λύση της σύμβασης είτε *ex tunc* (αναδρομικώς) είτε *ex nunc* (ως προς το απομένον ανεκτέλεστο υπόλοιπο). Θα πρέπει δε να επισημανθεί, ότι ουδέποτε τα δικαστήρια έχουν αποδεχθεί παρόμοιο αίτημα στο πλαίσιο της εκτέλεσης σύμβασης δημοσίου έργου. Επομένως, πρόκειται για μία κατ’ ουσίαν αλυσιτελή επιλογή για τον ανάδοχο, πέραν του γεγονότος ότι και οι πιθανότητες ευδοκίμησής της είναι ισχνές.

3.3. Νομικοί κίνδυνοι

Σε αντίθεση με το αίτημα για αναπροσαρμογή του εργολαβικού ανταλλάγματος, η διακοπή εργασιών ενέχει σοβαρούς νομικούς κινδύνους για τον ανάδοχο δημοσίου έργου. Εάν η υπηρεσία απορρίψει (ρητώς ή σιωπηρώς) τη δήλωση διακοπής εργασιών και ο ανάδοχος επιμένει στην από μέρους του αναστολή της εκτέλεσης των εργασιών, τότε κινδυνεύει με έκπτωση. Υπάρχει δε το εξαιρετικά πιθανό ενδεχόμενο το δικαστήριο να μη δεχθεί την ερμηνευτική διεύρυνση των λόγων διακοπής εργασιών και διάλυσης της σύμβασης του άρθρου 161 Ν. 4412/2016, ώστε να συμπεριλάβει υπό τη σκέπη του και τη μη ρητώς προβλεπόμενη στον νόμο

περίπτωση της απρόοπτης μεταβολής συνθηκών, που ανατρέπει την αρχική οικονομική ισορροπία της σύμβασης σε τέτοιο βαθμό ώστε να καθιστά την παροχή του αναδόχου υπέρμετρα επαχθή.

4. Συναινετική διάλυση της σύμβασης

Σε αρκετές περιπτώσεις υπηρεσίες και ανάδοχοι έχουν καταλήξει σε συμφωνία για συναινετική διάλυση μιας σύμβασης της οποίας οι συμφωνηθέντες αρχικοί όροι έχουν ανατραπεί, με συνέπεια να καθίσταται εκ των πραγμάτων αδύνατη η συνέχιση της εκτέλεσής της. Συνήθως, η συναινετική διάλυση αποτελεί την κατάληξη διαφωνιών μεταξύ των συμβαλλομένων και άσκησης νομικών πιέσεων από πλευράς των αναδόχων. Εφόσον οι ανάδοχοι μπορούν να φτάσουν σε μία τέτοια συμφωνία, η συναινετική διάλυση αποτελεί την ευκαία επιλογή.

5. Ανωτέρα βία

Οι παρούσες έκτακτες περιστάσεις δεν συνιστούν κατ' αρχήν λόγους ανωτέρας βίας. Ωστόσο υπάρχουν περιπτώσεις όπου συντελούν στην εμφάνιση τέτοιων κατά την εκτέλεση μιας σύμβασης δημοσίου έργου. Π.χ. στην αγορά παρατηρούνται τεράστιες ελλείψεις διαφόρων κατηγοριών υλικών. Εάν οι ελλείψεις είναι τέτοιες που καθιστούν απολύτως αδύνατη τη συνέχιση των εργασιών, τότε συντρέχουν κατ' αρχήν οι λόγοι για διακοπή των εργασιών. Σ' αυτές τις περιπτώσεις οφείλει και η Υπηρεσία να δώσει εντολή για διακοπή των εργασιών.

6. Νομοθετική τροποποίηση

Δεδομένου του νομοθετικού κενού που υφίσταται, με συνέπεια να μην είναι δυνατόν να καλυφθούν οι όλως απρόβλεπτες και έκτακτες περιστάσεις, οι οποίες έχουν ανατρέψει δραστικά σε βάρος των αναδόχων την αρχική οικονομική ισορροπία όλων σχεδόν των συμβάσεων δημοσίων έργων, κρίνεται αναγκαία η νομοθετική τροποποίηση των υφισταμένων διατάξεων περί διακοπής εργασιών και διάλυσης της σύμβασης, ώστε να παρασχεθεί σε όποιους αναδόχους επιθυμούν, το δικαίωμα διακοπής ή αναστολής των

εργασιών για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, μέχρι και την ομαλοποίηση των διεθνών οικονομικών και συναλλακτικών συνθηκών.

Με εκτίμηση,

Σταμάτης Στ. Σταμόπουλος.